

Jak Stanislav skládal rébusy

Ondřej Sekora

Přihodilo se to tenkrát, když k Malinovic dětem přišla na návštěvu sestřenice Anna. Hezky si s dětmi hrála a byla moc zvědavá na Stanislava. „Kde je ten chlapec, který dovede tolik věcí?“ ptala se.

A tu již přišel Stanislav. Právě paní Malinová přinesla dětem trochu kakaa a zvala je, aby si všechny sedly ke stolu.

Když si také Anna sedla ke stolu, přistoupil k ní Stanislav, položil před ni papírek, na který nakreslil piano, a řekl jí: „Udělej to!“

„Co mám udělat?“ ptala se Anna.

„No tohle!“ řekl Stanislav a ukazoval na obrázek.

„Co? Co?“ ptali se všichni a shrnuli se k obrázku.

Nikdo nevěděl, co to má znamenat. Jen Zdenka si brumlal: „Piano... piano... pi-a-no...“ a najednou vykřikl: „Pi, Anno! Máš pít, Anno, už to mám, ten obrázek ti přece říká: pij, Anno!“

Všichni se dali do smíchu a Stanislav, že jim ukáže, až všichni vypijí, ještě jiné rébusy. Všichni tedy honem vypili a Stanislav už zase sedl k papíru. Napsal ba, nakreslil bič a napsal ka.

„Babička!“ vykřikla Mária. „To je lehké!“

„Tak ti dám něco těžšího!“ řekl Stanislav a napsal

B 365 dní

„Počkej, už to vím!“ zvolala Anna, „365 dní je rok, k tomu B, tak je to Brok, náš pes Brok.“

„Brok, Brok, Brok!“ volali všichni, až se Brok dal na dvoře do štekotu.

Vtom však bylo také slyšet: „Stanislave...!“ To volala maminka. Musel domů. Ale na rozloučenou ještě nakreslil toto:

To ovšem děti rozluštily jedna dvě.

Úkoly:

Nakresli, jak vypadal Stanislavův druhý rébus.

Zkus vymyslet podobný slovní rébus jako Stanislav.